

تأمین قطعات بالگرد و هواپیما با دانشی جوانان ایرانی

بسیاری از صنایع دنیا به خاطر تخصصی بودن در انحصار چند کشور هستند. صنایع هوایی و هواپیمایی از جمله آنهاست، اما جوانان ایرانی نشان داده‌اند اگر مورد توجه و حمایت قرار بگیرند، می‌توانند دست به کارهایی بزنند که در بیشتر کشورها کسی سعی نمی‌کند حتی به آنها فکر کند. طراحی و ساخت منبع انرژی استارت قابل حمل و عملیاتی، برای هواپیماهای ترابری سبک و بالگردها به دست جوانان بسیجی مهر تأییدی بر توانمندی و قدرت ایرانیان است. میثم حاجی که دارای مدرک کارشناسی ارشد رشته الکترونیک است یک ایده را به محصولی ارزشمند تبدیل کرده و حالا معتقد است برای پیشرفت ایران فقط باید جوانان را باور کرد.

شهر ری به تهران برویم و این رفت و آمد برایمان دشوار است. خواست دیگر ما این است که محصولاتمان به ارگان‌هایی که به آن نیاز دارند، معرفی شود تا هم از واردات آن جلوگیری کنند و هم با دید قله‌های بالاتری را ببینند و به واردات این محصولات فکر شود. به گفته این بسیجی پژوهشگر تأکید می‌کند: «در این مدت معاونت علمی سپاه سیدالشهدا استان مادی و معنوی ما شده است. سال گذشته و امسال نیز معاونت سازندگی سپاه سیدالشهدا از ما حمایت کرده است. پیشنهاد من به آنهاست که قصد کار آفرینی و راه‌اندازی یک کسب و کار موثر را دارند، این است که پیش از ورود به هر کاری تحقیقات گسترده‌ای در کارشان انجام دهند. برای تولید یک محصول باید هم به خروجی کار فکر کنند و مورد بررسی قرار دهند و هم بازار را بسنجند. از طرفی پشت کار داشتن و عدم دلسردی و حضور در نمایشگاه‌های مختلف نیز اهمیت زیادی دارد تا هم تجربیات سایر کشورها را ببینند و بشنوند و هم بازار بایی کنند.»

وابستگی نداشته باشد و کارهای مان را با محصولات تولید داخل پیش ببریم.» متخصص حوزه الکترونیک با تأکید بر اینکه ما نیاز به حمایت‌های مالی کم‌بهره داریم، تصریح می‌کند: «وام‌هایی که در اختیار ما قرار گرفته است، دارای سودهای بالایی حدود ۱۸ تا ۲۴ درصد هستند. حتی شرکت‌های سرمایه‌گذار که پای کار می‌آیند هم سود ۴۰ درصدی طلب می‌کنند. ما حساب می‌کنیم که چقدر باید از محصولاتمان را بفروشیم که هم جوابگوی سودها باشیم و هم درآمدی کسب کنیم. اگر قرار باشد اینقدر سود بدهیم که قیمت محصولات ما با نمونه خارجی و وارداتی تفاوت چندانی نداشته باشد.» او درخواست دارد تا مسئولان امر برای فضای کاری چنین فعالیت‌هایی چاره‌ای بیندیشند و می‌گوید: «مثلاً محصولات شرکت ما خاص است و هر جایی نمی‌توانیم کارمان را انجام دهیم. بازارها سازمان‌ها و نهادهای مختلف در شهری درخواست و پیگیری کردیم که فضای مناسبی مثل پارک علم و فناوری در اختیارمان بگذارند، اما چنین فضایی نیست، بنابراین ناچاریم برای انجام کارهای مان از

این پژوهشگر عرصه دانش‌بنیان ادامه می‌دهد: «با توجه به تحریم‌هایی که ایران در همه زمینه‌ها بالاخص صنعت هوایی با آن روبه‌روست، بر آن شدیم تا یک منبع انرژی استارت قابل حمل و عملیاتی، برای هواپیماهای ترابری سبک و بالگردها طراحی و تولید کنیم. با نصب این دستگاه، خلبان دیگر دغدغه تعداد دفعات فرود و استارت مجدد را نخواهد داشت و نیازی به روش نگه داشتن یک موتور، در جزایر و مکان‌هایی غیر از پایگاه هوایی نیست. بنابراین عمر عملکردی موتورها افزایش و همچنین کاهش مصرف سوخت را به دنبال خواهد داشت. به وسیله این دستگاه و بدون استفاده از باتری داخلی هواپیما یا بالگرد، خلبان به راحتی می‌تواند با هر بار شارژ کامل بیش از ۱۴ متر استارت بزند.» حاجی با اشاره به اینکه هر کاری با قدم اول و با امکانات کمتر شروع می‌شود و به مرور پیشرفت کرده و توسعه می‌یابد، می‌گوید: «در حالی که شرکت ما کوچک است، اما محصولات ما مورد قبول واقع شده و از آن استقبال خوبی صورت گرفته است. اینها باعث می‌شود که کشورمان به خارج از مرزها

شروع و در دستور کار قرار دادیم. در نهایت از سال ۱۳۹۷ تاکنون پروژه صنایع پیش‌رو را در دستور کار قرار دادیم و از آن زمان تاکنون محصولاتمان هم به خوبی شناخته شده و توانسته‌ایم اعتماد خیلی‌ها را جلب کنیم.»

چند سالی است که تولید قطعات هواپیما و تعمیر و رفع عیوب بالگردها در داخل ایران انجام می‌شود و این نشان از اعتماد به نفس و اراده بالای جوانان و متخصص ایرانی دارد. بر همین اساس یکی از متخصصان رشته الکترونیک دست به تولید قطعه‌ای زده که هنوز هم صنعت هواپیمایی کشور درگیر واردات آن است. میثم حاجی متولد ۱۳۶۵ تهران است. او مدرک کارشناسی ارشد رشته الکترونیک دارد و می‌گوید: «با توجه به اینکه حضرت آقا به تولید داخل و دانش‌بنیان بودن محصولات تأکید داشتند، واسط ده ۸۰ حدود یکسال موارد مختلف و زمینه‌های گوناگون را مورد بررسی قرار دادیم تا بدانیم در چه حوزه‌ای ورود کنیم تا نیاز کشور را برطرف کند و هم‌راستا با علاقه و رشته دانشگاهی یعنی الکترونیک باشد. به همین دلیل شرکتی با نام شرکت فناوری هوشمند راگرا در سال ۱۳۸۸ ثبت کردیم. هر چند در آن سال دانشجو بودیم و فعالیت زیادی در این زمینه نداشتیم، اما از سال ۱۳۹۳ به صورت پاروقتی کارهای تحقیقاتی و پروژه‌های کوچک را

اشتغالزایی بانوی هرزگانی برای ۲۰۰ نفر در حوزه صنایع دستی

چشمگیری بالا برود، ضمن اینکه این کار و تولیداتی که انجام می‌شود برای خانم‌هایی که در خانه هستند و شرایط کار بیرون از خانه را ندارند هم درآمذزایی داشته باشد.» خانم ساروج به نواقص و کمبودها در راه تجاری‌سازی محصولات فناوری اشاره کرده و ادامه می‌دهد: «ما مشغول تجاری‌سازی هستیم و حتی برندی را برای آماده کرده‌ایم که کارهایش در حال انجام است، اما مشکلات خط تولید در ایران تمامی ندارد. ما باید به مواد اولیه از زانقیم دسترسی داشته و بتوانیم تمام لوازم مورد نیاز را در کمترین زمان ممکن تهیه کنیم تا نتیجه کار و محصولاتمان به صرفه باشد، اما بازار تا لطمه دارد و نمی‌شود به فرم‌های آماده از این بانوی کار آفرین در مورد حمایت لازم و انتظارشان از دانشگاه‌ها و مراکز و نهادهای مربوطه و مسئولان می‌گوید: «در بحث حمایت‌ها از طرف بسیج سازندگی تسهیلاتی دریافت کردیم که این باعث شد مسیری که باید در عرض چند سال پیش می‌رفتیم، سرعت بگیرد و به خوبی بتوانیم به اهدافمان برسیم. بسیج نیروی حمایتگر و همیشه در صحنه است. ما بارها خواسته‌هایم برای انجام دهیم، برای مشورت به سراغ کارشناسان بسیج رفته‌ایم و در طول مسیر هم اگر مشکلی پیش بیاید، تسهیلاتگر بسیج کمک حالمان بوده‌اند. حمایت‌های بسیج موجب شد تا در کارها پیشرفت کنیم و در جزیره هرز در بحث تولید صنایع دستی و گردشگری یک تحول بسیار خوب و بزرگ ایجاد کنیم و خانواده‌های زیادی را تحت پوشش قرار داده و با اشتغالزایی برای آنها بتوانیم برایشان درآمدزایی و شغل پایدار ایجاد کنیم.» این بسیجی فعال معتقد است که در جهت رشد و شکوفایی واحدهای تولید فناوری نیازمند برگزاری دوره‌های آموزشی برای خانواده‌ها و جوانان و جوانان باشیم.

روزی که می‌خواهند چیزی تولید کنند، می‌دانند برای فروش محصولاتشان هیچ مشکلی نخواهند داشت.» این خانم کار آفرین در مورد اشتغالزایی و به کار گرفتن افراد در عرصه تولید صنایع دستی می‌گوید: «هم‌اکنون ۶۷ نفر پرسنل در زیر مجموعه خودمان داریم که ۱۰ نفر از این اعضا هم در بخش‌هایی که مشغول هستند، هر کدام بین هفت تا ۱۵ نفر نیروی فعال و تولیدکننده دارند. در مجموع بیش از ۲۰۰ نفر به صورت مستقیم و غیرمستقیم با همکاری دارند.» او در پاسخ به این سؤال که محصول واحد فناوری شما چه بخشی از نیازهای مردم و کشور را برطرف می‌کند، می‌گوید: «در بحث پوشش بانوان، طرح و نقشی که به پارچه‌ها می‌دهیم، باعث می‌شود کیفیت تولیدات داخلی به نحو

رورد جوانان و کار آفرینان به عرصه تولید می‌تواند تحولی بزرگ در اقتصاد کشور به وجود بیاورد. مشارکت مردم در اقتصاد به منزله اقدامی بزرگ در جهت شکوفایی صنایع و اشتغالزایی و رفاه بیگانه‌هاست. بر همین اساس در اکثر استان‌های ایران زنان و مردانی که می‌دانند، می‌توانند کاری کنند به میدان آمده‌اند تا به کمک دیگر شهروندان تصمیم بزرگی بگیرند. خانم ساروج از جمله کار آفرینانی است که با استفاده از ظرفیت‌های موجود در استان هرزگان، عرصه صنایع دستی را بر گزیده و حالا برای ۲۰۰ نفر به صورت مستقیم و غیرمستقیم شغل ایجاد کرده است.

خانم فرخنده ساروج، متولد سال ۱۳۶۵ در جزیره هرز است. او از ۱۳ سالگی کنار مادرش هنرهای مختلف صنایع دستی را آموزش دیده و دوخت البسه محلی استان هرزگان را یاد گرفته است. او در مورد واحد فناوری که دارد و زمینه کاری آن می‌گوید: «البسه محلی استان هرزگان شامل خوس دوزی، زربافی و گل‌بخت‌دوزی می‌باشد که این نوارها و گل‌بخت‌دوزی‌ها را روی پارچه‌ها و تورهای مختلف به صورت شلوار و لباس و شال (جلیل وارنی)، چادر و لباس‌های مجلسی و اداری، همچنین زربورالت سنتی و کیف و کفش استفاده می‌شود.» از او می‌پرسیم از چه زمانی فعالیت خود را آغاز کرده و تاکنون چه موفقیت‌هایی در این مسیر به دست آورده و دستاوردهایش چه بوده است، توضیح می‌دهد: «۱۳ سال بیشتر نداشتیم که شروع به آموزش دیدن کردم و در عرض دو سال به مهارت خوبی رسیدم، به طوری که از ۱۵ سالگی می‌توانستم کارهای خوبی برای مشتری‌ها آماده کنم. از سال ۱۳۹۴ به صورت تعاونی فعالیت‌های مان را همراه با

گفت و گو

گفت‌وگویی «جوان»
با مدیر شرکت دانش‌بنیان فر تاک دانش کویر

ساخت دستگاه «اکسیژن ساز» تحقق فعل «مامی توانیم» است

یکی از ویژگی‌های جوانان تحصیل‌کرده و متخصص ایرانی این است که کار تحقیق و پژوهش را ادامه داده و می‌خواهند هر طور شده دست به اقدامی بزرگ بزنند. در سمت مثل شرکت دانش‌بنیان فر تاک دانش کویر که جمعی از متخصصان حوزه‌های مختلف در آن گرد هم آمده و حالا مشغول طراحی و ساخت تجهیزات پزشکی هستند. برای کسب اطلاعات بیشتر از فعالیت‌های این شرکت به سراغ مدیرعامل آن یعنی آقای سیدمحمد مهدی رضوی، دانش آموخته دکتری مهندسی مکانیک رفتیم تا گفت‌وگویی با ایشان داشته باشیم.

دستگاه‌های قبلی در این دستگاه وجود ندارد و نیاز همزمان به چندین دستگاه هم از بین رفته است. دستگاه‌های مشابه خارجی قیمت بسیار بالایی دارند، اما ما توانسته‌ایم این مورد را هم مدیریت کرده و دستگاهی بسازیم که بسیار به صرفه و اقتصادی است. چه نواقص و کمبودهایی در راه تجاری‌سازی محصولات فناوری دانش‌بنیان دارید؟ فشار مالی و تأمین نشدن نیازها در این حوزه مشکلات زیادی را به وجود آورده است، ضمن اینکه نمی‌دانم چرا در ایران منابع موجود در راه مجوزگیری آنقدر زیاد است. وقتی چند جوان می‌خواهند قدمی در راه موفقیت کشور و سر بلندی آن بردارند، قوانین دست و پاگیری رویه‌رو می‌شوند که نه تنها سرعت آنها را می‌گیرد، بلکه در مواقعی موجب دلسردی و بخشیدن عطای کار به لقای می‌شود. آیا از سوی دانشگاه و مراکز و نهادهای مربوطه حمایت شده‌اید و انتظارتان از مسئولان چیست؟ صحبت کردن از مسئولان یک کار تکراری و بی‌ثمر است. برخی از مدیران خواهند هیچ کاری در کشور اتفاق بیفتد. مهم این است که هیچ مقام بالادستی هم به سراغ این مدیران نمی‌رود و وقتی ما اعتراض و انتقادی می‌کنیم به راحتی کنار گذاشته می‌شویم. از مسئولان توقع حمایت چه از نظر معنوی و چه از نظر مادی داریم.

بنده در چندین کشور شاهد بوده‌ام که دولت‌ها در کنار کار آفرینان و مخترعان و جوانان مستعد می‌ایستند و از آنها حمایت می‌کنند. آنها می‌دانند هر اختراع و کار مهمی که در کشور نشان انجام شود، در نهایت سود دو طرفه‌ای دارد و تمام شهروندان می‌توانند از نتایج و ثمرات آن بهره ببرند. برای توسعه و شکوفایی مراکز رشد و واحدهای تولیدی فناوری چه پیشنهادی دارید؟ قبل از هر چیز آقایان مسئول و سازمان‌ها و نهادهای چوب گذاشتن لای چرخ حرکت جوانان خودداری کنند و بعد از آن زمینه شکوفایی استفاده شخص از دستاورد آنها را فراهم کنند.

دستگاه‌های قبلی در این دستگاه وجود ندارد و نیاز همزمان به چندین دستگاه هم از بین رفته است. دستگاه‌های مشابه خارجی قیمت بسیار بالایی دارند، اما ما توانسته‌ایم این مورد را هم مدیریت کرده و دستگاهی بسازیم که بسیار به صرفه و اقتصادی است. چه نواقص و کمبودهایی در راه تجاری‌سازی محصولات فناوری دانش‌بنیان دارید؟ فشار مالی و تأمین نشدن نیازها در این حوزه مشکلات زیادی را به وجود آورده است، ضمن اینکه نمی‌دانم چرا در ایران منابع موجود در راه مجوزگیری آنقدر زیاد است. وقتی چند جوان می‌خواهند قدمی در راه موفقیت کشور و سر بلندی آن بردارند، قوانین دست و پاگیری رویه‌رو می‌شوند که نه تنها سرعت آنها را می‌گیرد، بلکه در مواقعی موجب دلسردی و بخشیدن عطای کار به لقای می‌شود. آیا از سوی دانشگاه و مراکز و نهادهای مربوطه حمایت شده‌اید و انتظارتان از مسئولان چیست؟ صحبت کردن از مسئولان یک کار تکراری و بی‌ثمر است. برخی از مدیران خواهند هیچ کاری در کشور اتفاق بیفتد. مهم این است که هیچ مقام بالادستی هم به سراغ این مدیران نمی‌رود و وقتی ما اعتراض و انتقادی می‌کنیم به راحتی کنار گذاشته می‌شویم. از مسئولان توقع حمایت چه از نظر معنوی و چه از نظر مادی داریم.

کار آفرینی با استفاده از ظرفیت استان‌ها